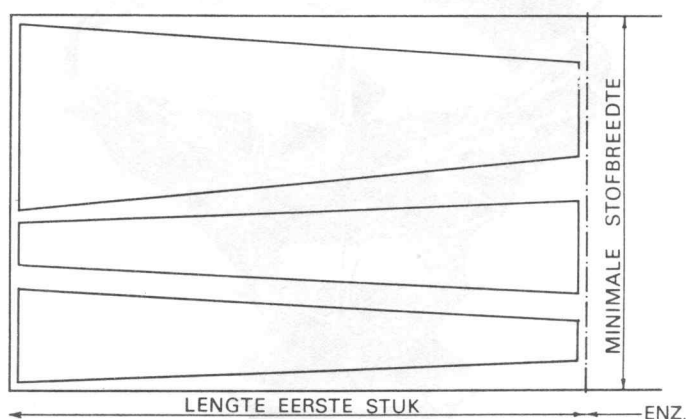

hoeveel spinnaker

Het is me nogal eens overkomen dat ik na schatting van het benodigde spinnaker te veel of te weinig kocht. Nu is overhouden niet zo erg maar toch een onnodige uitgave. Tekort komen is hinderlijker; soms is de kleur er net niet meer of moeten we stukken aan elkaar zetten. De kleurenkeuze en het rekening houden met de stofrichting - het ruitjespatroon op het spinnaker - komen daar nog bij. Trekken in de schering- of inslagrichting geeft weinig rek, maar de rek in de diagonaalrichting van de ruitjes is aanzienlijk. (Probeer maar eens!)

Een prettige manier om al deze problemen op te lossen is, gebruik te maken van millimeterpapier in A-3 of A-4 formaat. Stel 1 mm op het papier overeenkomend met 1 cm in werkelijkheid. Nemen we nu bijv. de delen van een vliegerzeil. Teken de vorm van zo'n deel volgens het juiste aantal mm op het papier. We "denken" daarbij in cm, maar tekenen in mm. Tel er langs de randen 1 of 2 cm als bevestigingsrand of omslag bij op; dus evenzoveel mm op de tekening. Neem de stofrichting steeds in de richting van de grootste trek. Knip de tekening van elk deel uit (ook als er twee of meer onderling gelijk zijn)

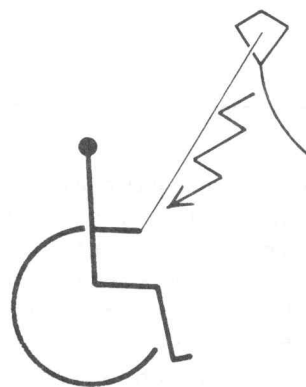
Op een ander vel hebben we de stofbreedte van het nylon - meestal tussen 90 en 104 cm - aangegeven door twee evenwijdige lijnen met onderlinge afstand van bijv. 90 mm. Door de uitgeknipte delen hierop te leggen kunnen we precies uitkienen hoe we alle delen samen zo gunstig en korrek mogelijk uit de stof halen. We weten nu nauwkeurig hoeveel stof we nodig hebben en welke

breedte we nog kunnen toepassen. Met deze voorbereiding kun je ook haarscherp in de winkel bepalen of je een bepaalde stofbreedte wel of niet kunt gebruiken. Ook kun je bijv. een lengte van 5 m spinnaker vooraf veilig opdelen in hanteerbare stukken. Veel bouwplezier!

john

vliegeren in spanje

Als zon-, zee- en strandliefhebber, ben ik het afgelopen voorjaar naar Zuid-Oost Spanje geweest. Natuurlijk neemt een echte vliegeraar dan ook een paar vliegers mee. Toen ik daar dus lekker in de zon in mijn rolstoel zat, onder een strakblauwe hemel, liet ik zo nu en dan een vlieger op. Als ik zo enige tijd had gezeten, gebeurde er, zonder dat ik het merkte, iets vreemds. Wanneer iemand mij dan aanraakte, kreeg die persoon van mij een flinke elektrische schok. Blijkbaar was ik dan via mijn vliegerlijn als een soort batterij opgeladen en omdat ik in een rolstoel zat, kon die lading niet via de grond weg. Eerst moest ik mijn handen ergens langs "afstrijken", waarbij er werkelijk vonken van mijn vingers sprongen en je het hoorde knetteren, vóórdat iemand mij weer durfde aan te raken.

Ik vraag mij af, of iemand wel eens een soortgelijke ervaring heeft gehad en daar de oorzaak precies van weet. Graag zou ik dat dan eens via "VLIEGER" willen horen.

Peter Stuivenga, Den Haag